یادداشت

کفه اقتدار آمریکا در تردید

رضا فضلعلی
دکترای علوم سیاسی (مسائل ایران)

جهان تجربه‌ای جدید را از سر می‌گذراند؛ تکنولوژی و مدرنیته و قدرت نظامی و اقتصادی و سیاسی، شوربختانه با بلاهت و سفاهت و بی‌خردی همراه شده است. تاکنون غرب را به نظم، دقت، عقل و آینده‌نگری به ما و جهانیان شناسانده بودند و شرق را بـه بی‌نظمی و کارهای غیرعقلی و ضعف در تکنولـوژی. در حال حاضر آمریکا در حال تجزیه و بدبختی و ویرانی نیسـت، اما چهره بی‌نقص و دموکراسـی بی‌عیب و قدرت مطلق بودنش سخت مخدوش شده است. زمانی که آمریکا وجود خارجی نداشت و سرخ‌پوستانِ آن سرزمین در آرامش زندگی می‌کردند، ایران‌زمین با تمدن بزرگ چندهزارساله وجود داشت.

بدون تردید در تمامی رسـانه‌ها، جنگ رمضان را جنگ سـوم تحمیلی می‌نامند؛ ولی معتقدم این تجاوز بیشـتر از تحمیل، به دنبال تحقیر ایران بوده و هست. آمریکا می‌کوشـد خواسـته‌های خود را با نـام مذاکره تحمیل کند و ایران تـا این لحظه در مقابل این تحقیر ایستادگی کرده اسـت. به همین علت چندین بار ترامپ، ایران را با ونزوئلا مقایسـه می‌کند. به باور من، نه برخی از ما ایرانی‌ها و نه آمریکا و متحدانش نمی‌دانسـتند ایران توانایی ایسـتادگی و مقاومت در برابر تهاجم مجهزترین و اولین قدرت نظامی تاریخ جهان بیش از دو ماه را داشـته باشـد و از هم نیز نپاشد. آری، در بسیاری از جنگ‌ها مسیر تاریخ تغییر می‌کند؛ حقایقِ پنهان آشکار و بالقوگی‌ها، بالفعل شده و علتی برای تحرک ساختارهای درون جامعه می‌شوند.

زمانی که حاکمیتی چه در سطح ملی و چه در سطح بین‌المللی ذخایر مشروعیت خود را از دست می‌دهد، فرمانش اطاعت نمی‌شود و با هیچ تمهیدی قادر به حفظ خود نیسـت؛ قدرت و زور نمی‌تواند در طولانی‌مدت ثبات او را تضمین کند. قدرت در حقیقت تحمیل اراده خویش بر دیگری، حتی در صورت مقاومت است؛ در حقیقت یک رابطه و قراردادی اسـت که نشان از وضعی نابرابر است که یک طرف اراده خود را بر دیگری تحمیل می‌کند. اما اقتدار، قدرت مشروعی است که سلطه و تصمیم‌ها، راهکارها و نهادهای موجود حاکم را به شرط منافع و مصلحت دوسویه بر پایه رضایت و باور قلبی ملت‌ها می‌پذیرند. از این رو مشـروعیت میزانی برای شایسـتگی، ثبات و اثربخشـی نظم حاکم است که اگر کاهش یابد، آغاز بحران خواهد بود. هابرماس در تعریف آن معتقد اسـت بحران با چالش‌ها، معضـلات، موانع و محدودیت‌های بقا روبه‌روست و اگر با عدم عقلانیت‌های مورد پذیرش و رسمیت‌یافته همراه شود، بحران نیز آشکارتر می‌شود. در ابتدای یادداشت از موضوع مشروعیت و اقتدار سخن به میان آوردم؛ این موضوع دقیقا در مورد ایالات متحده در سـطح بین‌المللی در حال حاضر مطرح شـده اسـت. ترامپ در ابتدا با تفکر اینکه در چند روز با حمله‌های هدفمند می‌تواند باعث تغییر رژیم ایران شـود، جنگ را آغـاز کرد. اما به‌تدریج با چالش‌های متعددی که امروزه مهم‌ترین آن تنگه هرمز است، روبه‌رو شده است. هژمونی و تنها قدرت بلامنازع جهان، یعنی آمریکا، بنابر پیشینه قبلی از متحدین خود در این بحران تقاضای همکاری کرد، اما بیشـتر آنان به دلایل مختلف در راستای منافع ملی خود، حرکت خاصی را نه‌تنها انجام ندادند، بلکه برخی مخالفت خود را نیز ابراز کردند؛ به گونه‌ای که در خبرها آمده چندین کشور با مذاکره یا پرداخت مبلغی با هماهنگی ایران از تنگه هرمز عبور کرده‌اند. چین نیز به برخی از پالایشـگاه‌ها، بانک‌ها و شرکت‌های خود دسـتور داده به تحریم‌های مربوط به تنگه هرمز اعتنا نکنند. کشوری همچون امارات اعلام می‌کند ما بایستی نگاهمان را نسبت به دیگران تغییر دهیم. ناتو نیز رسما اعلام کرد نیازی به حمله نظامی نبود تا مشکلات منطقه‌ای و جهانی تشدید شود.

از ایـن رو ایالات متحده -که بدون تردید از لحاظ علمی، نظامی و مالی نسـبت به دیگر کشـورهای قدرتمند، فاصله زیادی داشته و دارد- خود را در چالشی گرفتار می‌بیند که اگر نیمه‌کاره رها کند، ایران اعلام پیروزی می‌کند و اگر ادامه وضع موجود را انتخاب کند، با چالش‌هایی همچون کمبود و گرانی انرژی در سطح جهانی روبه‌رو اسـت. در عین حال، مشـکل اتمام مهلت قانونی در ادامه جنگ با فشارهای کنگره از لحاظ قوانین داخلی روبه‌رو اسـت. از بُعد مسـائل داخلی، علاوه بر شـخصیت و روحیه ترامپ در قبول‌نکردن شکست‌ناپذیری، مهم‌ترین چالش، افزایش قیمت بنزین و برخی از کالاهاسـت که نتیجه آن در شکسـت یا پیـروزی انتخابات چند ماه آینده کشـورش آشکارتر می‌شـود. آمریکایی که در ابتدای جنگ همه چیز را می‌خواست، نه‌تنها به خواسـته‌های خود نرسـید، بلکه در عمل با کاهش اقتدار و مشـروعیت جهانی نیز روبه‌رو شد و در حال حاضر علاوه بر بلوف‌هایی که بازیگران ایالات متحده می‌زنند، با تغییر شـرایط، مذاکره را بر دیگر گزینه‌هـا ترجیح می‌دهد. در این درگیری اسـرائیل نیز بیشتر متوجه شـد دیگر نه قدرت نظامی متعارف، کارایی اثرگذار سریع چندانی خواهد داشـت و نه قدرت هسته‌ای آن و نه حتی دیوار بزرگ بتنی (همانند واقعه ۷ اکتبر ۲۰۲۳) که دور خود کشـیده است. سـیاه‌چاله‌ای که درونش باز شده، هر روز بیشـتر و بیشـتر در حال بازشـدن اسـت و چاره‌ای جز آنکه سیاست هویتی یهـودی خود را که بر مبنای عدالت خود تعریف کـرده تغییر دهد، ندارد. آری راهی جز پذیرش عملی و واقعی «دیگری» ندارد. اما ایران نیز با وجود خرابی‌های ناشـی از حملات نظامی، محاصره دریایی و تحریم‌های چندین‌سـاله، مشکلات اقتصادی و داخلی فراوانی دارد که در کوتاه‌مدت به دلیل جنگ شـاید قابل تحمل باشـد، اما در بلندمدت بدون تردید با افزایش چالش‌ها آشـکارتر خواهند شد. موضوع دیگری که بسیار جای تعجب دارد، ادعاهای دو گروه تندرو در داخل و خارج از ایران (سخنرانی، مصاحبه، مقاله، رسـانه) است که هر دو خواسـته یا ناخواسته بر ادامه طبل جنگ می‌کوبند و راه مذاکره را هرکدام به شـکلی خیانت می‌نامند، به طوری که احساس می‌شود هر دو از یک آبشخور تغذیه می‌شوند. انگار چالش‌های اقتصادی و اجتماعی (تخریب زیرساخت‌ها، تورم، رکود، بهداشت، بیکاری و...) سرزمینی را نه می‌بینند و نه می‌شنوند. تردیدی ندارم که در ابتدای داستان تمامی جنگ‌ها بهترین وجوه انسان‌ها یعنی وفاداری، رفاقت و همبستگی آشکار می‌شود ولی اغلب اوقات در درازمدت، اگر عقلانیت نباشد، وفاق تبدیل به خصومت می‌شود. جنگ‌ها زمانی اتفاق می‌افتند که دو طرف احساس کنند منافع‌شـان در خطر است، مذاکره نیز زمانی صورت می‌گیرد که طرفین درگیری به این باور می‌رسـند که ادامه وضع موجود به ضررشـان است؛ در عین حال اگر دو طرف نیز احسـاس برد-برد نداشـته باشند، صلح پایدار نخواهد ماند. آری، تمامی جنگ‌ها روزی پایان گرفته و خواهد گرفت. به نظر می‌رسد ایران در این مدت توانست با انتخاب راهکارهای نظامی و دیپلماتیک، ایالات متحده را مجبور به تغییر شـرایط و شکل اهدافش را نسبت به گذشـته تا حدود زیادی ملایم‌تر کند. اما امروزه در جهان هیچ وضعیتی پایدار نیسـت، بنابراین بایستی تا زمانی که موازنه نسبی برقرار اسـت، با راهکارهایی که بر مبنای عقلانیت و واقع‌نگری باشند، مذاکره را در راسـتای منافع ملی به صورت جدی دنبال کنیم؛ زیرا برخی از کشورها با وجود مخارج بیشـتر، به دنبال راه‌های جایگزین برای انتقال انرژی هسـتند، همان‌گونه که ایران نیز برای خنثی‌کردن محاصره دریایی، سـناریوهایی را مطرح کرده است. بر این اساس لازم است ایران پیش از آنکه مسیرهای احتمالی جایگزین تنگه هرمز، عملیاتی شوند، با یک توافق مکتوب و تضمین‌شده تحریم‌ها را لغو کند؛ زیرا ممکن است حتی در پی پیروزی نظامی، گریبان‌گیر یک مسئله استراتژیک شود. حل مسئله تحریم بدون پایان جنگ غیرممکن اسـت؛ زیرا با پایان‌یافتن جنگ، تحریم‌ها خودکار و بدون توافق و مذاکره لغو نمی‌شوند.

در پایان به جرئت می‌توان گفت نگاه استراتژیک و ظرفیت ایران به دریا، تا جریان جنـگ اخیر، نزدیک به چندین دهه مغفول مانـده بود، تا آنجا که این روزها موضوع هسـته‌ای در مذاکرات در درجات بعدی قرار گرفته است. از این رو نبایستی فراموش کـرد در تـداوم کنترل بر تنگه هرمز علاوه بر نقاط قوتی که ایجاد کرده اسـت، ادامه نه صلح و نه جنگ، با مذاکرات نمایشـی در راسـتای همراهی افکار عمومی (آنچه ترامپ در حال اجرای آن اسـت) ممکن اسـت ایران را به بن‌بسـت بزرگ‌تری سوق دهد. بنابراین برای مواجهه با تنش‌ها کم‌هزینه‌ترین روش چه در داخل و چه فرامرزها «گفت‌وشنود» خواهد بود.

مسیر به‌شدت شکننده است

روزنه‌ای باریک برای صلح در لبنان

در جریان آتش‌بس شکننده کنونی در لبنان، سه مانع بالقوه می‌تواند روند حرکت به سوی صلح را متوقف کند. نشنال‌اینترست در گزارشی مدعی شده است: واشینگتن موفق شده یک روزنه دیپلماتیک نادر در لبنان باز کند. تمدید آتش‌بس میان اسـرائیل و لبنان در ۱۶ آوریل و آغاز مذاکرات مسـتقیم، نشـانه تغییری احتمالی از تنش‌های مهارنشده به سمت مسیری حساب‌شده‌تر و ساختارمندتر برای رسـیدن به ثبات و شاید در نهایت ایجاد پایه‌ای برای صلح است. این فرصت بر گام‌هایی استوار شده که پیش‌تر از سوی رهبری لبنان برداشته شد؛ جایی که برای نخستین بار در چند دهه گذشته، مقامات لبنانی خواسـتار مذاکرات مستقیم شدند و اقداماتی سیاسی و مهم انجام دادند؛ اکنون همه چیز به این بستگی دارد که آیا این فرصت می‌تواند به فرایندی واقعی برای صلح منجر شود یا بار دیگر همان عواملی که چرخه‌های تکراری درگیری را ایجاد کرده‌اند، بر اوضاع مسـلط خواهند شد؟ دلیل برای احتیاط کم نیست. آتش‌بس تاکنون به توقف درگیری‌ها منجر نشده است. حملات اسرائیل در جنوب لبنان همچنان ادامه دارد، حزب‌الله دوباره سازماندهی شده و فعال است و با ادامه حملات اسرائیل به مناطق غیرنظامی، وضعیت انسانی در داخل لبنان نیز با سرعت رو به وخامت می‌رود. شکنندگی این مقطع، مسـیر آینده را تعیین خواهد کرد و به همین دلیل باید انتظارات را مدیریت کرد. نخستین اشـتباه، زیاده‌خواهی واشینگتن خواهد بود. دسـتیابی به یک توافق جامع «صلح» هنوز در دسترس نیست و اگر موفقیت مذاکرات با چنین معیار بزرگی سنجیده شود، خطر آن وجود دارد که گفت‌وگوها پیش از آنکه جدی شـوند، فروبپاشند. وظیفه فوری، بسیار ساده‌تر و ابتدایی‌تر است: حفظ آتش‌بس، جلوگیری از تشدید تنش‌ها و ایجاد حداقلی از هماهنگی که امکان حرکت رو به جلو را فراهم کند.

اشـتباه دوم این خواهد بود که مسئله فقط به سـلاح‌های حزب‌الله تقلیل داده شود، بدون آنکه نقش تخریبی اسـرائیل مورد توجه قرار گیرد. بحث درباره سـلاح‌های حزب‌الله اغلب این واقعیت اساسـی را نادیده می‌گیرد که خلع سلاح صرفا یک هدف فنی نیست، بلکه به توانایی دولت بستگی دارد. بدون تلاش هم‌زمان برای تقویت دولت لبنان و ارتش این کشـور، هرگونه تلاش برای تحمیل خلع سـلاح به لبنان و حزب‌الله بعید اسـت پایدار بماند و طبیعی است که با مقاومت روبه‌رو شود. اینجاسـت که ترتیب و زمان‌بنـدی اهمیت پیدا می‌کند. امنیت، ثبات اقتصادی و تعامل سیاسـی را نمی‌توان مسـیرهایی جداگانه دانست؛ این مسائل باید هم‌زمان پیش بروند. سومین چالش مفهومی نیز نبود یک هدف نهایی مشـخص است. شاید توافق کامل صلح، با توجه به حساسیت‌های داخلی درباره عادی‌سـازی روابط، در کوتاه‌مدت امکان‌پذیر نباشد، اما این به آن معنا نیست که روند موجود بایـد بی‌هدف و بی‌انتها ادامه پیدا کند. برای یک مرحله میانی جا وجود دارد؛ چیزی که نشـان دهد طرف‌هـا از درگیری فعال فاصله گرفته‌اند، بدون آنکه مجبور به پذیرش توافق نهایی شـوند، اما در عین حال راه را برای یک پیمان صلح نهایی باز بگذارد. اعلامیه‌ای درباره اصول مشترک یا چارچوبی برای «پایان درگیری» می‌تواند چنین نقشی ایفا کند. این چارچوب شاید اختلافات اصلی را حل نکند، اما مسـیر را مشخص می‌کند، برای رهبران لبنان پوشش سیاسی ایجاد می‌کند و به اسرائیل و آمریکا مبنایی برای تعامل مستمر می‌دهد. این رویکرد تازه‌ای نیست؛ در گذشته نیز توافق‌های موقت، پایان درگیری‌ها را رقم زده و مسیر حرکت به جلو را ایجاد کرده‌اند، حتی مدت‌ها پیش از آنکه توافق‌های رسمی صلح شکل بگیرند. برای مثال، روندهای مصر و اردن بر پایه چارچوب‌های موقتی پیش رفتند که راه را برای توافق‌های نهایی صلح هموار کردند. بدون چنین چارچوبی، آتش‌بس‌ها ممکن است به وضعیت‌های بلاتکلیفی تبدیل شـوند که فقط بی‌ثباتی را مدیریت می‌کنند، بدون آنکه آن را حل کنند. هیچ‌کدام از این روندها بدون حضور مستمر آمریکا موفق نخواهد شد.

واشـینگتن همچنان تنها بازیگری است که می‌تواند قطعات مختلف این معادله را کنار هم نگه دارد: مهار تنش‌ها، حمایت از لبنان و حفظ مسیر دیپلماتیک. این نقش به فشار مداوم، هماهنگی با شـرکا و آمادگی برای مشروط‌کردن حمایت‌ها به پیشـرفت واقعی نیاز دارد. دونالد ترامپ از جایگاه ریاسـت‌جمهوری خود برای نشان‌دادن حمایت در سـطح بالا و اراده برای پیشبرد مذاکرات استفاده کرده اسـت. مرحله بعـدی اما به تعامل مداوم برای تدوین یک راهبرد مرحله‌بندی‌شـده با اهداف روشـن نیاز خواهد داشت تا طرف‌ها را به سـمت نتیجه‌ای پایدار هدایت کند. برای لبنان، مسئولیت متفاوت ولی به همان اندازه حیاتی است. دولت لبنان لازم نیست همه مشکلات ساختاری را یکباره حل کند، اما باید نشـان دهد اراده انجام این کار را دارد. گام‌های آشـکار بـرای تقویت اقتدار دولت، گسـترش نقش نیروهای مسـلح لبنان و اجرای حتی محدود اقدامات اعتمادساز می‌تواند حمایت بین‌المللی را حفظ و اعتبار دولت را تقویت کند. اسـرائیل نیز نقشی به همان اندازه مهم دارد. ادامه عملیات نظامی، همان دیپلماسـی‌ای را که قرار اسـت نگرانی‌های امنیتی را برطرف کند، تضعیف می‌کند. واشینگتن به عنوان مهم‌ترین حامی اسرائیل می‌داند خویشتنداری برای حفظ امکان مذاکرات و ایجاد شرایط لازم برای نتیجه‌ای پایدار ضروری خواهد بود. اسرائیل باید تحت فشارهای دیپلماتیک، به اقدامات اعتمادسـاز نیز فکر کند؛ ازجمله اینکه به‌روشـنی اعلام کند هیچ هدف اشغالی در لبنان ندارد و اقداماتی مانند تبادل زندانیان و عقب‌نشینی مرحله‌ای را پیش ببرد.

در نهایت، مسـئله اقتصادی را نمی‌توان موضوعی فرعی دانسـت. لبنان در حال نزدیک‌شدن به بحرانی عمیق‌تر است؛ بحرانی همراه با افزایش ناامنی غذایی و آوارگی گسترده مردم. هرگونه تأمین مالی فوری از سـوی صندوق بین‌المللی پول شـاید بتواند در کوتاه‌مدت کمی آرامش ایجاد کند، اما پاسـخ‌گوی نیازهای بازسـازی نخواهد بود. بدون آغاز سـریع روند احیا و بازسازی، مسیر سیاسی نیز دوام نخواهد آورد. واشـینگتن به ایجاد این فرصت کمک کرده اسـت و آینده آن به این بستگی دارد که آیا این تلاش ادامه پیدا می‌کند یا نه. این روزنه بسـیار باریک است و اگر لبنان و اسرائیل با انضباط و پیگیری جدی عمل نکنند، خیلی زود بسـته خواهد شـد. در غیر این صورت، گزینه جایگزین همان سناریوی آشناست: تشدید دوباره درگیری‌ها، دولتی ضعیف‌تر و بحرانی که مهار آن دشوارتر می‌شود.

دونالد ترامپ توافق آتش‌بس و تبادل اسرا میان مسکو و کی‌یف را نهایی کرد

آتش‌بس سه‌روزه در اوکراین

شـرق: رئیس‌جمهور آمریکا با یک مداخله دیپلماتیک، توافق آتش‌بس سه‌روزه و تبادل دو هزار اسیر جنگی میان مسکو و کی‌یف را رقم زد. این ابتکار که هم‌زمان با روز پیروزی روسیه اجرا می‌شود، پایانی بر بن‌بست دیپلماسی فرسایشی سال‌های گذشته است. دونالد ترامپ در شبکه تروث‌سوشال از توافق روسیه و اوکراین برای یک آتش‌بس سه‌روزه و تبادل اسرا خبر داد؛ تازه‌ترین توقف در نبردی ویرانگر که بیش از چهار سال به طول انجامیده است. این توقف درگیری‌ها از روز گذشته آغاز شده و تا پایان تعطیلات آخـر هفته میلادی ادامه خواهد یافت. این آتش‌بس درسـت هم‌زمان با روز پیروزی در روسـیه اجرا می‌شود؛ مراسمی که مسکو به‌صورت معمول با برگزاری یک رژه نظامی گسترده در میدان سرخ برای بزرگداشت غلبه بر آلمان در جنگ جهانی دوم جشن می‌گیرد. ابتکار اخیر واشینگتن فقط یک ماه پس از آتش‌بس موقت و ۳۲ ساعته عید پاک ارتدوکس به دست می‌آید؛ توافقی شکننده که در آن هر دو طرف یکدیگر را به نقض عهد متهم کردند. سال گذشته نیز ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسـیه، به افتخار مراسـم روز پیروزی، فرمان آتش‌بس صادر کـرد. در آن زمان، ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، نیروهای مسکو را به نقض توافق متهم کرد و پیشنهاد یک توقف بدون قید و شرط یک‌ماهه را روی میز گذاشت؛ طرحی که بلافاصله توسـط کرملین رد شـد. دونالد ترامپ در پیام خود نوشت این آتش‌بس شامل تعلیق تمامی تحرکات نظامی و تبادل هزار اسیر از هر دو کشور خواهد بود. او با تأکید بر اینکه این درخواست به‌صورت مستقیم از سوی کاخ سفید مطرح شده است، از موافقت ولادیمیر پوتین و ولودیمیر زلنسکی قدردانی کرد. زلنسکی دقایقی بعد در شبکه‌های اجتماعی این آتش‌بس و تبادل اسرا را تأیید کرد. او آزادی اسرای جنگی را یکی از مسـائل کلیدی و بشردوسـتانه این نبرد خواند و تأکید کرد میدان سرخ مسکو اهمیت کمتری نسبت به جان اسـرای اوکراینی دارد که می‌توانند به خانه بازگردند. پیش از این در روز جمعه، رستم اومروف، مذاکره‌کننده ارشد اوکراین، با استیو ویتکاف، فرستاده صلح ترامپ و جرد کوشنر، داماد رئیس‌جمهور، در ایالات متحده دیدار کرد. اومروف در شبکه ایکس تأیید کرد این گفت‌وگوها بر تبادل اسرا و ضرورت تسریع روند دیپلماتیک متمرکز بوده است. یوری اوشاکوف، دستیار سیاست خارجی کرملین نیز پذیرش طرح پیشـنهادی ترامپ برای توقف درگیری‌ها و تبادل اسرا را از سوی روسیه تأیید کرد. او یادآور شد مسکو و کی‌یف به‌صورت جداگانه با مقامات ارشد واشینگتن درباره این توافق رایزنی کرده‌اند. کاخ سفید از آغاز دور دوم ریاست‌جمهوری ترامپ، با عبور از سیاست‌های جنگ‌طلبانه پیشین، تلاش‌های خود را برای نهایی‌کردن یک توافق صلح جامع متمرکز کرده اسـت. پیش از بیانیه روز جمعه، روسیه و اوکراین جداگانه آتش‌بس‌هایی را اعلام کرده بودند با رویدادهای روز پیروزی در مسـکو هم‌زمان می‌شد. با وجود این، ارتش اوکراین در ماه‌های اخیر توانایی فزاینده‌ای برای هدف قراردادن سایت‌هایی در عمق خاک روسیه با استفاده از پهپادها نشان داده است. این مسئله نگرانی‌های شدیدی در کرملین درباره امنیت رژه نظامی ایجاد کرد و منجر به کاهش ابعاد این مراسم شد؛ به‌گونه‌ای که این رژه بدون نمایش تانک‌ها و سایر سـخت‌افزارهای نظامی برگزار خواهد شد. دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین، آنچه را تهدید تروریستی از سوی کی‌یف خواند، عامل این تغییرات دانسـت. در یک واکنش دیپلماتیک معنادار، زلنسـکی اواخر روز جمعه با صدور فرمانی برگزاری این رژه را در مسکو مجاز شمرد. او با استناد به درخواست‌های متعدد و ملاحظات بشردوستانه مطرح‌شـده در مذاکرات با واشینگتن، محدوده میدان سـرخ را در طول برگزاری رژه از فهرست اهداف تسـلیحات اوکراینی خارج کرد. این تحولات در حالی رخ می‌دهد که فقط چند روز پس از گفت‌وگوی تلفنی پوتین با ترامپ درباره توقف موقت درگیری‌ها، نیروهای روسیه روز سه‌شنبه یکی از مرگ‌بارترین حملات هوایی سال را انجام دادند. این حمله دست‌کم ۲۷ کشته و بیش از ۷۰ مجروح بر جای گذاشت و زلنسـکی آن را یک حمله تروریستی نامید. این جنگ ویرانگر که از فوریه ۲۰۲۲ آغاز شده است، بهای سنگینی داشته و اندیشکده‌هایی نظیر مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی شمار تلفات نظامیان را صدها هزار نفر برآورد می‌کنند.

گزارش

پیشنهاد انتقال نظامیان آمریکایی از آلمان به لهستان

رئیس‌جمهور آمریکا پیشـنهاد انتقال نیروهای آمریکایی از آلمان به لهسـتان را داده اسـت. دونالد ترامپ «رابطه بسـیار خوبی» بـا کارول ناوروکی، رئیس‌جمهور لهسـتان دارد. ایـن رهبر راسـت‌گرا چند روز پیـش تمایل خـود را بـرای پذیرش سـربازان آمریکایی تأیید و اعـلام کرد: ما زیرساخت‌های لازم را برای این جابه‌جایی داریـم. ترامپ را تشـویق خواهم کرد این سـربازان را در اروپـا نگـه دارد. اینکه او آنها را در کدام کشـور مستقر کند، تصمیم رئیس‌جمهـور آمریکاسـت. در میـان کشورهای اروپایی، آلمان میزبان بزرگ‌ترین پایگاه‌هـای نظامـی و بیشـترین نظامیان آمریکایی است.

دولت آمریکا به‌تازگی دسـتور خروج پنج هزار نفر از نیروهـای خود از آلمان را صادر کرده اسـت. قرار است این پنج هزار نیروی آمریکایی طی ششـم تـا دوازدهم ماه آینده جابه‌جا شوند که به‌گفته ترامپ، تعداد نهایی می‌تواند «بسیار بیشتر» باشد. ترامپ با این اقدام، آلمان را به دلیل موضع انتقادی‌اش در قبال توافق هسته‌ای ایران مجازات می‌کند. اشـپیگل گـزارش داده است ترامپ همچنین ایتالیا و اسپانیا را به خروج نیروهای خود از این کشورها تهدید کرده بود؛ زیرا هر دو استفاده از پایگاه‌های آمریکایی برای حملات در جنگ با ایران را برای ارتش آمریکا ممنوع کرده بودند.

در مورد ایتالیا، موضوع مربوط به پایگاه هوایی سیگونلا در سیسیل است. ایتالیا به ارتش آمریکا اجازه نداد برای ارسال سلاح در جنگ ایران از طریـق این پایگاه هوایی اسـتفاده کند. همین مسـئله سـبب شد ترامپ درباره نخسـت‌وزیر ایتالیا، جورجیا ملونـی، بگوید «از شـجاع‌نبودن او ناامید شده است». لهسـتان، از اعضای سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، مدت‌هاست که به میزبانی یک پایگاه نظامی بزرگ‌تر و دائمی ایالات متحده در این کشور امیدوار است. این امید به‌ویژه در سال ۲۰۰۳، زمانی که ایالات متحده به عراق حمله کرد، قوی بود. برخلاف آلمان، لهسـتان در آن زمان بخشـی از «ائتلاف کشـورهای داوطلب» بود. در نتیجه، این باور موقت در لهسـتان وجود داشـت که پایگاه ایالات متحده در رامشـتاین (آلمـان) به این کشـور منتقل خواهد شد. ترامپ در جریان سفر ناوروکی به کاخ سفید در پاییز گذشته، به او اطمینان داد هیچ نیروی آمریکایی از لهستان خارج نخواهد شد.

کارت خودرو / برگ سبز / سند کمپانی خودرو پژورو آ سال دوگانه سوز مدل ۱۳۹۰ به شماره پلاک ۴۵-۴۹۷ص۱۴
شماره موتور: ۱۱۸۹۰۰۰۳۵۲۶
شماره شاسی: NAAB۴۱PM۲BH۳۵۳۹۸۱
به نام مریم چوپانی خبیصی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و سند کمپانی سواری پژو 207I-MT مدل ۱۳۹۹ به رنگ سفید روغنی به شماره شاسی NAAR03FE8LJ143121 و شماره موتور 178B0040283 شماره پلاک ایران ۲۱ _ ۳۵۵ ی ۳۷ به نام پریا مهر آبادی مفقود گردیده و فاقد اعتبار میباشد.

برگ سبز و سند کمپانی سواری پژو 207I-TU3 مدل ۱۴۰۲ به رنگ مشکی به شماره شاسی NAAR63HMFPDB09272 و شماره موتور 165A0235949 شماره پلاک ایران ۶۰ _ ۹۹۸ ب ۱۴ به نام محمد احمدی مفقود گردیده و فاقد اعتبار میباشد.

اگهی فقدان

پیـرو بخشـنامه ۱۴۰۵۸۵۶۳۱۰۱۰۰۰۱۱۵۲ و ۱۴۰۵۸۵۶۳۱۰۱۰۰۰۱۱۶۷ مـورخ ۱۴۰۵.۰۲.۰۵ قـای محمود افشار ضمـن تسـلیم دو بـرگ استشـهادیه تصدیـق شـده اعـلام نموده است کـه سـند مالکیـت ششـدانگ یـک دسـتگاه آپارتمـان مسـکونی بـه مسـاحت ۱۲۴.۲۹ متـر مربـع قطعـه ۲ تفکیکـی طبقـه دو تفکیکی به انضمـام پارکینـگ قطعـه ۴ تفکیکـی و انبـاری قطعـه ۲ تفکیکی تحت پـلاک ثبتـی ۱۰۵۸۵۹.۱۶۳ مفـروز از پـلاک ۹۰۴۱۵ فرعـی از ۱۶۳ اصلـی بـه نـام مالـک محمـود افشـار ثبـت و سـند بـه شـماره چاپـی ۹۷۶۳۶۹ و شناسـه ۱۴۰۱۲۰۳۳۱۰۱۰۰۳۴۶۶۲ صـادر گردیـد حـال مالـک اعـلام نمـوده کـه سـند بعلـت سـهل انـگاری مفقـود گردیـده و تقاضـای صـدور سـند مالکیـت المثنـی نمـوده اسـت لـذا مراتـب بـه اسـتناد تبصـره یـک اصلاحـی مـاده ۱۲۰ آئیـن نامـه قانـون ثبـت در یـک نوبـت آگهـی مـی شـود تـا چنانچـه کسـی مدعـی وجـود سـند مالکیـت نـزد خـود و یـا انجـام معاملـه نسـبت بـه ملـک مذکـور مـی باشـد از تاریـخ انتشـار ایـن آگهـی بـه مـدت ده روز اعتـراض خـود را ضمـن ارائـه اصـل سـند مالکیـت بـه ایـن اداره تسـلیم نمایـد بدیهـی اسـت چنانچـه ظـرف مـدت مقـرر اعتراضـی واصـل نشـود و یـا در صـورت اعتـراض اصـل سـند ارائـه نگـردد سـند مالکیـت المثنـی برابـر مقـررات بـه متقاضـی تسـلیم خواهـد شـد.

شناسه : ۲۱۷۲۸۳۷

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک فردیس از طرف ایرج نیک بین ۱۰۷۱

شماره نامه ۱۴۰۵۸۵۶۰۲۰۲۶۰۰۱۸۹۰ تاریخ ارسال نامه: ۱۴۰۵/۰۲/۱۶

قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان
آگهی فقدان سند مالکیت

چـون مالـک مشـاعی پـلاک ثبتـی ۳۱۸۶ فرعـی از ۳۱ اصلـی، بخـش ۱۶ ثبـت اصفهـان بـا تسـلیم ۲ بـرگ استشـهادیه محلـی کـه امضـاء شـهود آن ذیـل شـماره ۳۳۷۱۶ مـورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۷ بـه گواهـی دفتـر اسـناد رسـمی ۱۹۱ حبیـب آبـاد رسـیده ، مدعـی مفقـود شـدن سـند مالکیـت کـه بـا مشـخصات مالکیـت : مالکیت روح الـه بیگـی حبیـب آبـادی فرزنـد علـی شـماره شناسـنامه ۲۳ تاریـخ تولـد ۱۳۶۰/۰۱/۱۷ صـادره از دولـت آباد دارای شـماره ملـی ۶۶۰۹۸۶۶۴۳۰ بـا جـز سـهم ۶ از کل سـهم ۶ بعنـوان مالـک شـش دانـگ عرصـه و اعیـان بـا شـماره مسـتند مالکیـت ۳۵۵۰۳ تاریـخ ۱۴۰۱/۰۵/۰۸ دفترخانـه اسـناد رسـمی شـماره ۲۳۷ شـهر اصفهـان اسـتان اصفهـان، موضـوع سـند مالکیـت اصلـی بشـماره چاپـی ۳۸۶۶۱۹ سـری ج سـال ۰۰ بـا شـماره دفتـر الکترونیکـی ۱۴۰۱۲۰۳۰۲۰۲۶۰۱۰۷۲۶ ثبـت گردیـده اسـت مـی باشـد. اکنـون نامبـرده درخواسـت صـدور سـند مالکیـت المثنـی پـلاک فـوق را نمـوده اسـت لـذا بـه اسـتناد تبصـره یـک اصلاحـی ذیـل مـاده ۱۲۰ آئیـن نامـه قانـون ثبـت مراتـب در یـک نوبـت آگهـی میشـود چنانچـه کسـی مدعـی انجـام معاملـه نسـبت بـه ملـک مرقـوم یـا وجـود سـند مالکیـت نـزد خـود مـی باشـد از تاریـخ انتشـار ایـن آگهـی ظـرف مـدت ده روز اعتـراض خـود را کتبـاً ضمـن ارائـه اصـل سـند مالکیـت یـا سـند معاملـه بـه ایـن اداره تسـلیم و رسـید اخـذ نمائیـد تـا مراتـب صـورت مجلـس و اصـل سـند مالکیـت بـه ارائـه کننـده سـند مسـترد گـردد بدیهـی اسـت اگـر ظـرف مـدت مقـرر اعتراضـی نرسـید یـا در صـورت اعتـراض اصـل سـند مالکیـت یـا سـند معاملـه ارائـه نشـود اقـدام بـه صـدور سـند مالکیـت المثنـی طبـق مقـررات خواهـد شـد.

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۲/۲۰
شناسه آگهی: ۲۱۷۲۸۳۷

حسین زمانی علویجه - مدیر واحد ثبتی اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان ۱۰۷۹

آگهی مزایده عمومی فروش ملک — نوبت دوم

با کاربری اداری واقع در میدان فلسطین بر اصلی خیابان طالقانی

شرکت تعاونی کارخانجات فرآوری روغن و دانه های روغن ایران در نظر دارد یک ملک با کاربری اداری را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند.

موضوع مزایده: ملک ۵ طبقه تک واحدی **محل استقرار ملک :** میدان فلسطین خیابان طالقانی غربی پلاک ۳۹۹ **قیمت پایه مزایده:** ۳۰۰۰ میلیارد ریال (۳۰۰میلیارد تومان)

شرایط شرکت در مزایده :

۱. از کلیه اشخاص حقوقی و حقیقی دعوت به عمل می آید با مراجعه به دفتر شرکت واقع در خیابان فاطمی غربی بین کارگر و سیندخت، پلاک ۲۲۰، طبقه سوم، نسبت به دریافت اوراق و اسناد مربوطه به شرکت در مزایده و آگهی از شرایط فروش پیشنهاد خود را حداکثر ظرف ۵ روز از تاریخ نشر این آگهی فرم دریافتی را تکمیل نموده و به انضمام ۵ ٪ رقم پیشنهادی خود را به عنوان سپرده شرکت در مزایده به همراه چک تضمینی بانکی در وجه این شرکت را در پاکت در بسته تحویل داده و رسید دریافت نمایید.

۲. زمان گشایش پاکت ها در تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۳ راس ساعت ۱۰ صبح در محل شرکت می باشد.

۳. به کلیه در خواست ها و پیشنهاد های فاقد امضاء مخدوش مبهم و مشروط بدون چک بانکی تضمینی بابت شرکت در مزایده به میزان مقرر و همچنین به درخواست های ارسالی پس از انقضاء مدت ۳ روز ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۴. کلیه هزینه های متعلقه به ملک از قبیل شهرداری دارایی کارشناسی نشر آگهی و غیره به عهده خریدار می باشد و فروشنده در این خصوص هیچگونه مسئولیتی نخواهد داشت.

۵. آگهی فوق صرفا پیشنهاد ایجاب است نه خود ایجاب و شرکت در مزایده و دادن پیشنهاد هیچگونه حقی را برای متقاضی ایجاد نخواهد کرد و شرکت در قبول یا رد پیشنهاد مختار است.

تلفن تماس جهت هماهنگی ۶-۶۵۰۱۲۱۶۰-۰۲۱